

Şehit

Md. Farid Ahmad Choyal

Doğum tarihi: 20 Şubat, 1992
Şehadet tarihi: 6 Ağustos, 2024
Bölge: Chattogram
İlçe: চাঁদপুর

Kısa Biyografi

Meslek: Konfeksiyon işçisi, Çalıştığı kurum: Abir Fashion

Şehadet Yeri: Jatrabari karakolu civarı, Dakka

Şehitlik Olayı ve Detayları

Bir İşçinin Bitmemiş Hikayesi

Şehidin Hayatı

Doğum ve büyüme

Karanlık yokluk içinde doğan bir umut ışığı

Farid Ahmad Choyal, 16 Ekim 2004'te Chandpur bölgesi Brahman Sakhuya köyünde doğdu. Babasının adı Shah Alam Choyal, annesinin adı Hawa Begum'dur. Ailesinin kalıcı bir mülkü ya da maddi desteği yoktu. Birkaç kez yaşanan nehir aşınmaları sonucu evleri yıkıldı ve aile büyük bir yoksulluk sınırına ulaştı. Hayatta kalma mücadelesinde anne ve baba ikisi de Dhaka şehrine gelerek zorlu bir çalışma hayatına başladılar. Farid çocuk yaşlardan itibaren çok zeki ve sorumluluk sahibiydi. İlköğretimi tamamladıktan sonra maddi imkânsızlıklar nedeniyle eğitimine devam edemedi.

Okul kitapları yerine onun eline geçen aileyi geçindirme sorumluluğu oldu. Ergen yaşlarda babasıyla çalışmaya başladı. Kendi arzuları değil, Farid ailesinin iyi olmasını, evde bir buzdolabı ve küçük bir toprak parçası olmasını, güvenle başlarını dayayabilecekleri bir yerin olmasını istiyordu. Annesine "Biraz daha sabret anne, sorumluluğu ben alacağım" derdi. Bu hayali gerçekleştirme umuduyla yılmadan çalıştı ve 2024 Temmuz ayında Abir Fashion adlı bir hazır giyim fabrikasında aylık 25.000 taka maaşla iş buldu. İlk maaşını anne babası için güzel kıyafetler almak istediğini söylemişti. Ancak acı kader, bu hayallerin gerçekleşmesine izin vermedi. Maaşıyla satın aldığı tek şey, beyaz kefen bezi oldu.

Protesto günü; Bir hayalin kurşunlarla sonu

5 Ağustos 2024 sabahı, diğer sabahlar gibi sıradandı ama hava farklıydı. Farid Ahmad Choyal, bir gece önce arkadaşlarıyla verandada dururken, "Yarın hazır giyim fabrikası kapalı, protestoya gideceğiz. Artık sessiz kalamayız" demişti. Bu sözlerde siyasi bilinç, cesaret ve toplumsal değişim isteği vardı. Her zaman protestolara katılamasa da, izinli olduğu günlerde hiç düşünmeden sokaklara koşardı, kardeşlerinin yanında yer almak için. 5 Ağustos sabahı kalktı, yemek yedi ve hazırlandı. Bir arkadaşı telefonla arayıp, "Hadi, bugün büyük bir miting var, Yatrabari köşesinde" dediğinde tereddüt etmeden, cesaret ve devrim umuduyla evinden çıktı. Bir süre sonra Dhaka'nın Signboard bölgesinden başlayan büyük bir yürüyüşün içindeydi ve hedefleri Ganabhaban'dı. Saat yaklaşık 11:30'du. Yürüyüş Yatrabari karakolunun önüne geldiğinde, aniden gökyüzü silah sesleriyle yankılandı. Polis önceden haber vermeden göstericilere ateş açtı. İnsanlar bir anda dağıldı. Farid, boynunda şiddetli bir acı hissetti. Bir kurşun boynuna saplandı, arkadan çıktı.

Yere yığıldı, bir eliyle boynunu tuttu, ağzı kanla doluydu, gözlerinde korku ve şaşkınlık vardı. Kimse böyle ölmezdi! Çevredeki arkadaşları koşarak onu yakaladı. Bir genç ağlayarak "Abi, acıyor mu? Abi acıyor mu?"

diye sordu. Farid'in dudakları hareket etti ama ses çıkmadı. Hemen bir riksaya, sonra ambulansa bindirilerek Dhaka Tıp Fakültesi Hastanesine götürüldü. Acil serviste etrafında sadece kan, ağlama ve acı vardı. Ölümle 24 saatlik mücadeleden sonra, 6 Ağustos akşamı saat 20:50'de Farid Ahmad Choyal bu dünyadan ayrıldı. Ölümü haberi hızla yayıldı. Narayanganj'dan Chandpur'a, protestocuların ağızlarından, ailenin gözyaşlarında ve iş arkadaşlarının sessizliğinde tek bir isim yankılandı: "Farid abi artık yok!" Bir hazır giyim işçisi, belki siyasi dili bilmeyen ama kalbiyle insanların acısını hisseden, haksızlığa karşı kendi imkânlarıyla direnen biriydi. Silahla öldürüldü. Kanıyla ikinci bağımsızlık savaşının kırmızı-yeşil mücadelesini yazdı. Farid'in annesi daha sonra şöyle dedi: "Oğlum olmasaydı, yoksulluğun ne kadar büyük olduğunu bilemezdik. Şimdi ise oğlum da yok, sadece mezarı kaldı." Annesinin hayalindeki çınar devrildi, bir ailenin ışığı söndü. Ama Farid'in hayalleri çok basitti: küçük bir ev, anne-babası için rahat bir yaşam, yeni kıyafetler ve biraz güvenli bir hayat. Sadece ailesi değil, tüm hareket de yaşamının son nefesine kadar adalet için savaşan sadık bir savaşçısını kaybetti.

Ailenin durumu ve çaresizliği; emekle inşa edilen hayallerin yıkılışı

Bir ailenin köklerinin sökülmesi ne kadar acımasız olabilir? Farid Ahmad Choyal'ın ailesi bunun canlı örneğidir. Bir zamanlar onların da bir evi, avlusu, bambudan yapılmış çiti, toprak sobası vardı. Ancak bunların hepsi nehrin yutmasıyla yok oldu. Birkaç kez yaşanan nehir aşınmaları, topraklarını, yaşamlarının temelini ve hayallerinin yapısını yok etti. Bu yoksulluk ve çaresizlik yükü altında aile çöktü ve anne babaları şehre göç etmek zorunda kaldı. Dhaka sokaklarında bir çatının üstü olmadan, sadece borç ve belirsizlikle yaşadılar. Narayanganj'daki Fatulla'da bir kiralık evde zor şartlarda kaldılar. Baba Shah Alam Choyal paketleme bölümünde, anne Hawa Begum ise dikiş makinesinde gece gündüz yorucu işlerde çalışıyordu. Onların hayatında tatil, bayram, kutlama yoktu; sadece hayatta kalma mücadelesi vardı. Bu zorluklar arasında Farid küçük bir ışık oldu. Küçük yaşlardan itibaren ailenin zorluklarını öğrenmiş, kendi hayallerini bir kenara bırakarak ailesini yaşatmaya karar vermişti. Okulu bırakıp işe girdi. Uzun bir emekten sonra 2024 Temmuz ayında Abir Fashion'da aylık 25.000 taka maaşla işe başladı. Bu, aile için yeni bir dönüm noktasıydı. Anne ilk defa gururla, "Şimdi biraz rahatlayacağız" dedi. Farid ise annesini rahatlatmak için, "Anne, taksitle buzdolabı aldım. Artık senin acı çekmene gerek yok. Ben varım, her şey yoluna girecek" dedi. Bu, yokluk içinde doğan umut hikayesiydi. Ama bu umut, bir kurşunla aniden sona erdi. İlk kez annesinin eline huzur sözü vermeye giden o çocuk, kanlar içinde Dhaka Tıp Fakültesi Hastanesi'nde kefeni sarılı halde döndü. Artık Farid yok. Hayallerini anlatan sesi, annesine buzdolabı alma sevinci yok. Taksit borcu hala ödenmedi ama kullanan yok. Buzdolabı şimdi sessiz, soğuk bir köşede, Farid'in anılarıyla dolu. Ağabeyi var, ama işi yok. O da umutsuzluk içinde günlerini geçiriyor. Ailenin başka kimse kalıcı bir gelir kaynağına sahip değil. Farid'in yokluğunda aile tekrar o eski karanlığa döndü; burada günlük ekmek bulmak bile bir mücadele. Şimdi sadece barınak arayan biri gibi yaşıyorlar, bazen akraba, bazen komşu desteğine muhtaçlar. Bu aile sadece yoksul değil, içten çökmüş durumda. Onlara "ev" hayalini gösteren tek çocukları masum bir şekilde, suçsuzca mezara verilmek zorunda kaldı. Farid'in en çok söylediği söz akıllarda kalıyor: "Annem, bizim bir evimiz olacak." O ev şimdi sadece anılarda kaldı.

Ailenin şehide dair duyguları

"Bu çocuk bizim umudumuzdu" diye ağlayarak anlatıyor Farid'in annesi Hawa Begum. "O diğerlerinden farklıydı. İşte, ev işlerinde, zekada hep birinciydi. 'Anne, çok kalmayacak, artık yoksulluk bitecek' derdi. Taksitle buzdolabı almıştı. Birkaç gün önce, 'Anneler günü öncesi sana bir gömlek alacağım' dedi. O gömlek hiç alınamadı. Onun yerine kefen bezi almak zorunda kaldık."

Bu sözler sadece bir annenin değil, hayalsiz bir toplumun da pişmanlığıdır. Farid geleceğin potansiyel bir parçasıydı. Hazır giyim işiyle ailesini geçindirmek istedi ama devlet şiddetiyle o hayal söndü.

Şehide yönelik öneriler

1. Ev yaptırılması: Şehit Farid Ahmad Choyal'ın ailesinin kalıcı bir konutu yoktur. Nehir aşınması nedeniyle

evsiz kalan aile için tek umut, kalıcı bir ev inşa edilmesidir.

2. Ağabey için iş imkanı sağlanması: Ailenin tek çalışan üyesi Farid'in ölümüyle artık ağabey ailenin sorumluluğunu üstlenmek zorundadır. Onun için kalıcı ve sürdürülebilir bir iş imkanı sağlınırsa, aile tekrar ayağa kalkabilir.

Şehidin profili kısaca

Tam adı: Farid Ahmad Choyal

Doğum tarihi: 16-10-2004

Doğum yeri: Chandpur

Meslek: Hazır giyim işçisi

Çalıştığı yer: Abir Fashion

Kalıcı adres: Köy: Brahman Sakhuya, Birlik: Bagadi, Karakol: Chandpur Sadar, Bölge: Chandpur

Mevcut adres: Blok C, Sokak No. 4, Fatulla Stadyum Yolu, Birlik: Kutubpur, Karakol: Fatulla, Bölge: Narayanganj

Baba adı: Shah Alam Choyal

Anne adı: Hawa Begum

Aile üyeleri: 3 (baba, anne, kardeş)

Olay yeri: Yatrabari Karakolu önü

Saldırgan: Polis

Saldırı şekli: Boyuna ateş

Yaralanma tarihi: 05/08/24 sabah 11:30

Şehit olma tarihi: 06/08/24 gece 20:50

Kuran-ı Kerim Ayeti

Allah'ın kendilerine verdiği nimetlerle sevinirler. (Âl-i İmrân 3:170)

Hadis-i Şerif

Şehitlerin ruhları yeşil kuşların gövdesindedir. (Sahih Muslim 1887)

Dua sayısı: 0